

Kamínky na cestách

Vojta Kidák Tomáško

1. Jak kamínky po cestách poztráceny,
oblázky v divokých řekách,
do rána nespí a utrácejí,
na stovky veršů tisíce písní,
nevěří v Boha a ve skalách hnízdí,
ptáci roztoulaný.

 2. Schoulený do sítí v pavučinách,
když shoří hvězda, co letí,
když kohout zaspí a nezaspívá,
je bláznivá noc, tak pro bílou paní,
budeš se bát, já chovám tě v dlani,
lásko unavená.
- R: Bláznivou noc prožijem jednou,
a navždycky na duši zůstane vpálený cejch,
mlhavým ránem blíž k sobě sednout,
a od větru z uhlíků oheň k nám do tváře dejch'.
- 3.=1.